

листическом государстве. Москва, 1966, с. 34.

17. Шундикова К.В. *Правовые механизмы: постановка проблемы*. В журнале: Проблемы теории государства и права, 2002, № 3, с. 54.

18. Боброва Н.А. *Гарантии реализации государственно-правовых норм*. Воронеж, 1984, с. 75.

19. Матузов Н.И. *Личность. Права. Демократия*. Саратов, 1972, с. 214.

20. Пиголкин А.С. *Понятие правоприменения и его место в механизме социального регулирования*. В работе: *Правоприменение в советском государстве*. Москва, 1985, с. 9.

21. Витрук Н.В., Копейчиков В.В. *Реализация прав и свобод личности как процесс*. В работе: *Реализация прав граждан в условиях развитого социализма*, Москва, 1983, с. 50.

22. Явич Л.С. *Общая теория права*. Ленинград, 1971, с. 201.

23. *Теория государства и права*. Под ред. Н.И. Матузова, А.В. Малько, Москва: Юрист, 2000, с. 453.

24. *Теория государства и права*, с. 512-513.

25. Воеводин Л.Д. *Юридический статус личности в России*. Москва, 1997, с. 271.

26. Зивс Л.С. *Конституция СССР в системе советского законодательства*. В журнале: Советское государство и право. 1978, № 6, с. 15.

27. Копейчиков В.В. *Роль организационных условий в реализации прав и свобод личности*. В работе: *Реализация прав граждан в условиях развитого социализма*, Москва, 1983, с. 123.

TRATAREA PROBLEMATICII INTERPOLULUI ÎN LITERATURA ȘTIINȚIFICĂ DIN FEDERAȚIA RUSĂ

Vladimir STERPU,
doctorand

SUMMARY

The article synthesizes the scientific materials referred to International Criminal Police Organization Interpol, appeared into the scientific field from Russian Federation. There were analyzed the monographs, scientific articles and doctoral theses. Russian scientists made a huge contribution to Interpol expertise capitalization providing transborder security.

REZUMAT

În articol sînt sintetizate materialele științifice cu referință la Organizația Internațională a Poliției Criminale Interpol, apărute în mediul științific din Federația Rusă. Sînt supuse analizei monografiile, articolele științifice, tezele de doctorat. Științii ruși și-au adus o contribuție incontestabilă la valorificarea experienței Interpolului privind asigurarea securității transfrontaliere.

Activitatea Organizației Internaționale a Poliției Criminale Interpol își găsește o reflectare destul de modestă în literatura științifică din Federația Rusă. Drept explicație poate servi caracterul securizat al instituției și filtrarea rigidă a informației livrate publicului larg. Dacă la nivel internațional informația este accesibilă prin intermediul site-urilor *www.interpol.int* sau *www.intropol.com*, apoi la nivel local informația este succintă, existînd doar date generale pe site-ul Ministerului de Interne din Federația Rusă (*www.mvd.ru*). Informația postată ține de personalitatea șefului Biroului Național Central (BNC) Interpol din Federația Rusă; istoria Interpolului, noutăți ale BNC Interpol, interacțiunea cu Europolul, emblemele oficiale ale BNC al Ministerului de Interne al Federației Ruse (MIFR), ordonanța privind BNC Interpol al MIFR, inclusiv rubrica: *BNC Interpol preîntîmpină* [1].

În fosta URSS problemele infraționalității criminale țineau în exclusivitate de competența internă a statului. În perioada sovietică, posibilitatea participării în activitățile Interpolului era percepută mai mult dintr-o perspectivă negativă. Iată de ce problematica Interpolului nu și-a găsit valorificare deplină. Doar după destrămarea URSS și activizarea contactelor internaționale interesul pentru tematica Interpolului cunoaște o anumită ascensiune în mediul științific.

Publicațiile științifice apărute în Federația Rusă și supuse analizei poartă un caracter preponderent de drept internațional, practic lipsind tratările problematicii Interpolului din perspectiva altor domenii științifice. Acest fapt se datorează specificului organizației. Activitatea desfășurată se derulează avînd la bază dreptul penal, procesul penal și criminalistica.

Totuși, primele informații științifice despre Interpol apar

încă în perioada sovietică, fiind abordate fragmentar, în contextul unor studii de drept internațional. Sinteza evoluției publicațiilor din perioada ex-sovietică scoate în evidență un șir de autori din domeniul dreptului, precum: Карпец И. И., Бельсон Я. М., Галенская Л. И., Родионов К. С. În publicațiile acestor autori accentual se pune pe tratarea detaliată a istoriei organizației date, a actelor normative ce reglementează activitatea acesteia, pe acțiunile desfășurate. Publicațiile de pînă în anii '90 ai sec. XX poartă un caracter informativ și didactic, lipsind cu desăvîrșire careva aprecieri sau analize.

Renumitul criminolog rus Карпец И. И. este bine cunoscut prin direcțiile științifice, cărora le-a pus baza în știința juridică, privind preîntîmpinarea și lupta cu criminalitatea. Este autor a mai bine de 200 de lucrări științifice, dintre cele care au tangență cu subiectul abordat sînt: *Probleme contemporane ale dreptului penal și criminologiei* (1976), *Infrațiuni cu caracter internațional* (1979), *Infraționalitatea internațională* (1988), *Drept penal internațional* (1995) [2-5].

Istoricul Бельсон Я. М. apare cu lucrarea *Interpolul în lupta cu infraționalitatea criminală* [6] în anul 1989, cînd la nivel internațional au loc substanțiale transformări și reconfigurări ale forțelor politice. Dacă în perioada sovietică Interpolului i-au fost atribuite epitețe nu dintre cele mai favorabile, atunci autorului Бельсон Я. М. i-a revenit misiunea de a integra imaginea Inter-

polului într-o realitate socială și științifică în evoluție. Monografia este o cercetare complexă și echilibrată, care vine să acopere golul de informație despre Interpol.

Profesorul Catedrei de Drept internațional a Universității de Stat din Sankt Petersburg, Галенская Л.И., tratează problema din perspectiva dreptului internațional în monografiile: *Lupta internațională cu criminalitatea* (1972) și *Probleme de drept ale colaborării statelor în lupta cu criminalitatea* (1978). Este autoarea compartimentelor din mai multe manuale universitare și a articolelor științifice din reviste specializate [7, 8].

Profesorul Родионов К.С. [9], colaborator al Institutului Stat și Drept al Academiei de Științe a Rusiei, este autorul primelor lucrări axate direct pe tematica Interpolului în ex-URSS, precum: *Organizația internațională a poliției criminale (Interpol)* (1972); *Interpolul: mit și realitate* (1982, prima ediție; 1986, ediția a doua; ambele ediții au fost traduse în limba bulgară și publicate în Sofia în 1984 și 1987, de asemeni în limba cehă și publicate în Praga în 1985); *Interpolul: ieri, astăzi, mâine* (1990). Este autor al capitoului *Activitatea Interpolului în lupta cu criminalitatea internațională* în monografia *Justiția criminală: problemele colaborării internaționale* (1989) și coautor la lucrarea didactică *Căutarea internațională în sistemul Interpol* (2000).

Dintre lucrările publicate în ultimii ani, pot fi numite următoarele: *Interpolul: anul includerii noastre* în ediția jubiliară a cărții

Scutul rusesc al Interpolului, apărută cu ocazia jubileului de 20 de ani ai creării BNC Interpol în Rusia (2010); un șir de articole în revistele de specialitate; este finisat lucrul asupra monografiei *Europol* (2011). [10-17]

Sinteza lucrărilor autorilor citați ne determină să concluzionăm că problematica Interpolului începe să fie valorificată în anii '90 ai sec. XX, aceasta datorîndu-se în mare parte și faptului că fosta Uniune Sovietică devine membru al Interpolului în anul 1990. La 7 aprilie 1990, a fost adoptată Hotărîrea Sovietului de Miniștri al ex-URSS № 338 „Despre intrarea URSS în Organizația Internațională a Poliției Criminale Interpol”. La 27 septembrie 1990, la cea de-a 57-a sesiune a Adunării Generale a Interpolului (Otava, Canada) URSS a devenit membru al Interpolului. De la 1 ianuarie 1991, în structura Ministerului de Interne al Federației Ruse a început să funcționeze Biroul Național Central Interpol. După desființarea URSS, BNC Interpol din Federația Rusă preia atribuțiile fostului Birou unional. Ziua constituirii BNC Interpol din Federația Rusă se consideră 27 septembrie 1990 [1].

Dintre autorii moderni care tratează problematica dată îi menționăm pe Овчинский В.С. și Самарин В.И. Asupra lucrărilor lor ne vom opri în continuare.

Овчинский В.С. este unul dintre cercetătorii ruși contemporani, care de la începutul anilor '90 ai sec. XX pînă în prezent a reușit să editeze mai multe lucrări care, în mod direct sau tangențial, abordează problema în discuție: *Str-*

tegia luptei cu mafia (1993), *Bazele luptei cu criminalitatea organizată* (1996), *Interpolul: în întrebări și răspunsuri* (2000), *Secolul XXI împotriva mafiei* (2001), *Criminologia și biotehnologia* (2005), *Interpolul împotriva terorismului* (2008) [18-23]. Autorul citat, în lucrarea *Interpolul: în întrebări și răspunsuri* (2000), prezintă un tablou exhaustiv privind: istoricul, bazele juridice și organizaționale, inclusiv ale birourilor naționale; funcțiile Interpolului în căutarea și extrădarea internațională, organizarea căutării internaționale pe linia Interpolului în Federația Rusă: rolul organizației în executarea ordonanțelor internaționale de urmărire penală, identificarea persoanelor; Interpolul în lupta cu criminalitatea organizată și cea economică; ce înseamnă Proiectul Geiger; Interpolul în lupta cu traficul ilegal de substanțe narcotice și psihotropice; Interpolul în lupta cu furtul obiectelor care au o valoare deosebită istorică, științifică, de artă sau culturală; ce este Proiectul Artus. În lucrare sînt anexate toate documentele internaționale și naționale, modelele de documente interne de lucru ale Interpolului. Chiar dacă lucrarea poartă un caracter metodologic, totuși are o valoare incontestabilă ca modalitate de expunere și tratare a problemei. Caracterul explicit al lucrării se datorează faptului că autorul, în perioada octombrie 1997 – iulie 1999, a condus BNC Interpol din Federația Rusă. Totodată, poziția demonstrată în interviurile și analizele în materie de securitate îl profilează drept analist în materie de securitate globală și estimare a

modelelor de dezvoltare a lumii moderne.

Lucrarea *Interpolul împotriva terorismului* (2008) reprezintă o culegere de acte normative internaționale privind lupta împotriva terorismului, constituind un suport metodologic în activitatea Interpolului la nivelurile național și internațional.

Самарин В.И. este un autor tînăr, docent la Universitatea de Stat din Belarus, care editează în Federația Rusă lucrarea *Interpol. Organizația internațională a poliției criminale* (2004) [23], unde, într-un stil dinamic și modern, elucidează istoria creării și dezvoltării organizației internaționale Interpol, structurile și principiile de activitate, interacțiunea Interpolului cu alte structuri internaționale, organizația din perspectiva luptei cu diferite tipuri de infracțiuni, înregistrarea infracțiunilor, Rusia în Interpol, birourile naționale ale Interpolului din țările de peste hotare, legislația Rusiei în domeniul colaborării cu alte state în probleme de criminalitate. Scopul lucrării este de a arăta că Interpolul la ora actuală este cea mai operativă și eficientă structură internațională în lupta cu criminalitatea.

Totodată, în revistele științifice de specialitate își fac apariția periodic lucrări ce au drept obiect de studiu activitatea Interpolului, semnate de autorii Гасымов И.Г. [24], Волеводз А.Г. [25], Иванцов С.В. [26] și alții.

Concluzionînd în baza analizei efectuate, constatăm că pe parcursul ultimelor trei decenii, s-a conturat literatura științifică ce vizează problematica Interpolului în

Federația Rusă. Dacă inițial lucrările purtau un caracter descriptiv și istoric, apoi ultimele demonstrează o tratare analitică și specializată pe anumite activități desfășurate de Interpol. Percepția rezervată și precaută față de activitatea acestei instituții internaționale se preschimbă într-o nouă viziune – de colaborare, apreciere și contribuție reciprocă în contracararea fenomenului infracțional și asigurarea securității interstatale.

Un criteriu al maturității de abordare științifică este studierea problematicii prin realizarea tezelor de doctorat. Studiile disertaționale constituie un indicator real al intensității tratării problematicii științifice. Temele de doctorat ce vizează problematica Interpolului sînt realizate la specialitățile juridice. Vom analiza studiile ce vizează direct problematica dată.

Cu titlu de pionierat la tematica în discuție este teza realizată de Антопов А. Г. *Locul și rolul Biroului Național Interpol în sistemul organelor juridice al Rusiei* (1996) [28], unde sînt tratate aspectele ce țin de formele internaționale și naționale de colaborare în lupta cu criminalitatea; problemele teoretico-juridice de perfecționare a activității BNC Interpol al Rusiei. Lucrarea lui Стронский Д. Д. – *Constituirea și dezvoltarea organizatorico-juridică a Biroului Național Central din Federația Rusă: aspecte general-teoretice și istorico-juridice* (2002) [29] – supune analizei aspecte ce țin de: premisele intrării URSS în Interpol (creșterea proceselor criminale cu caracter transnațional în ultimii

ani ai existenței URSS; dezvoltarea relațiilor internaționale ale statului sovietic în anii '80 ai sec. XX); constituirea și perfecționarea bazelor organizatorice ale BNC Interpol (direcțiile de bază ale activității, reconfigurările structurale, asigurarea cu cadre); dezvoltarea bazei normative (influența legislației internaționale asupra activității BNS Interpol, reglementarea activității BNS de către dreptul rusesc).

Respectând cronologia apariției lucrărilor, următoarea disertație este realizată de Зайцева Е. С. – *Activitatea Interpolului în combaterea terorismului ca o contribuție în consolidarea ordinii internaționale de drept* (2008) [30], în care sînt abordate aspecte ale ordinii de drept naționale/internaționale: noțiuni, structură și modalități de consolidare; Interpolul ca organizație internațională specializată în consolidarea sistemului de drept internațional (statutul juridic și structura; funcțiile de bază la etapa contemporană și importanța lor pentru consolidarea ordinii de drept internaționale); componenta antiteroristă în activitatea Interpolului (activitatea organizatorico-juridică de luptă cu terorismul; colaborarea Interpolului cu ONU și alte organizații internaționale în combaterea terorismului). Ultima apariție disertațională este teza realizată de Калужина М. А. – *Probleme contemporane ale înregistrării criminalității în Federația Rusă și posibilitatea interpretării acesteia în sistemul Interpol* (2011) [31]. În conținutul tezei sînt abordate probleme teoretice și de legislație privind înregistrarea criminalității, reglementarea juri-

dică a activității de înregistrare a criminalității; probleme ale înregistrării criminalității în Federația Rusă și căile de soluționare a lor (starea actuală a înregistrării criminalității, particularitățile organizatorice de evidență în sistemul Interpol pe anumite tipuri de infracțiuni transnaționale; probleme privind utilizarea bazelor de date, cartelelor și colecțiilor Interpolului în descoperirea și examinarea infracțiunilor); direcții prioritare de utilizare a metodelor inovatoare și tehnologiilor performante în activitatea de înregistrare a criminalității în Federația Rusă (experiența internațională și națională de identificare după genotip: teorie și practică; probleme actuale de utilizare a rețelelor globale electronice în procesul de schimb informațional în sistemul Interpolului de către organele de drept ale Federației Ruse; căile de integrare a evidenței de înregistrare și a descoperirilor infracțiunilor pe linia Serviciului federal de executare a pedepsei).

Analiza lucrărilor de doctorat, axate pe activitatea Interpolului, relevă faptul că toți autorii activează nemijlocit în domeniu, fiind angajați ai structurii respective din Federația Rusă. Din materialul examinat deducem aceeași tendință, constatată și în cazul sintetizării monografiilor, manualelor și articolelor științifice: primele doctorate conțineau preponderent elemente istorico-descriptive, pe cînd cele actuale încearcă să găsească mecanisme și soluții de optimizare a activităților la nivel național și racordare a acestora la standardele internaționale de lucru ale Interpolului.

Paralel cu această categorie de teze de doctorat, aspectele ce țin de activitatea Interpolului sînt reflectate și în alte studii disertaționale, care indirect sau tangențial rezumă problema. Clasificînd temele și conținutul doctoratelor, stabilim un interes preponderent pentru metodele de lucru ale organelor de interne ale Federației Ruse și racordarea acestora la standardele Interpolului, studiile ramificîndu-se în funcție de tipul infracțiunii. Alt areal de cercetare vast este studierea experienței altor țări, colaborarea internațională dintre organele specializate, asistența internațională, conlucrarea cu organizațiile internaționale în menținerea securității naționale și mondiale.

În contextul segmentului juridic de cercetare slav se înscrie teza de doctorat, susținută în Ucraina de Смелік В. Б., *Cadrul juridic internațional al sistemului instituțional al Interpolului* (2006) [32], caracterul inovativ al căreia constă în analiza sistemului juridic al Interpolului, stării actuale și tendințelor cadrului instituțional, în vederea cooperării dintre statele-membre în combaterea criminalității transnaționale organizate.

Savanții din arealul investigativ slav au adus o valoare incontestabilă studierii problematicei Interpolului. Deși a fost acumulat un volum substanțial de informație la tematica dată, totuși lucrările rămîn în urma provocărilor timpului. Interpolul este o organizație internațională foarte dinamică, care răspunde rapid la schimbările ce se derulează în viața internațională. Studiile apă-

rute nu reușesc să surprindă multitudinea tendințelor de dezvoltare ale Organizației Internaționale a Poliției Criminale Interpol. Astfel, tematica Interpolului rămîne deschisă pentru noi abordări științifice.

Referințe bibliografice

1. *История Интерпола*, <http://www.mvd.ru/mvd/structure/unit/interpol/history/> (vizitat 22.08.2012).
2. Карпец И.И. *Современные проблемы уголовного права и криминологии*. Москва: Юридическая литература, 1976, 207 с.
3. Карпец И.И. *Преступления международного характера*. Москва: Юридическая литература, 1979, 264 с.
4. Карпец И.И. *Международная преступность*. Москва: Наука, 1988, 97 с.
5. Карпец И.И. *Международное уголовное право*. Москва: Наука, 1995, 134 с.
6. Бельсон Я. М. *Интерпол в борьбе с уголовной преступностью*. Москва: Наука, 1989, 240 с.
7. Галенская Л.И. *Международная борьба с преступностью*. Москва: Международные отношения, 1972, 176 с.
8. Галенская Л.И. *Правовые проблемы сотрудничества государств в борьбе с преступностью*. Ленинградский государственный университет им. А. А. Жданова. Ленинград: Издательство ЛГУ, 1978, 86 с.
9. Родионов Константин Семёнович, <http://www.iggran.ru/> (vizitat 22.08.2012).
10. Родионов К.С. *Международная организация уголовной полиции* (Интерпол). Москва, 1972.
11. Родионов К.С. *Интерпол: миф и действительность*. Москва: Издательство Международные отношения, 1982 г. (1-ое изд.), 1986 г. (2-ое изд.).
12. Родионов К.С. *Интерпол: вчера, сегодня, завтра*. Москва: Издательство Международные отношения, 1990.
13. Родионов К.С. *Деятельность Интерпола в борьбе с международной преступностью*. В монографии: Уголовная юстиция: проблемы международного сотрудничества. Москва: Издательство БЕК, 1998.
14. Родионов К.С., Гасымов Н.Г. *Международный розыск в системе Интерпола*. Учебное пособие. Москва: Академия Управления МВД РФ, 2000.
15. Родионов К.С. *Закон Российской империи 1911 г. об экстрадиции*. В журнале: Государство и право, 2003 г., № 7; *Была ли в договоре 911 года Киевской Руси с Византией норма о выдаче?*. Государство и право, 2006 г., № 3; *Интерпол и Европол*. Государство и право, 2009 г., № 6; *Из истории экстрадиции*. Российский ежегодник международного права, 2004 г.
16. Родионов К.С. *Соглашение России с Европол о сотрудничестве в борьбе с преступностью* (глава в монографии „Россия и Европейский Союз”), 2011 г.
17. Родионов К.С. *Европол (Европейское полицейское ведомство)*, 2011 г.
18. Овчинский В.С. *Стратегия борьбы с мафией*. Москва: СИМС, 1993, 190 с.
19. Овчинский В.С. *Основы борьбы с организованной преступностью*. Москва: Инфра, 1996, 400 с.
20. Овчинский В.С. *Интерпол в вопросах и ответах*. Москва: Инфра, 2000 г. (1-ое изд.), 2008 г. (2-ое изд.), 368 с.
21. Овчинский В.С. *XXI век против мафии*. Москва: Инфра, 2001, 148 с.
22. Овчинский В.С. *Криминология и биотехнологии*. Москва: Инфра, 2005, 192 с.
23. Овчинский В.С. *Интерпол против терроризма*. Москва: Инфра, 2008, 810 с.
24. Самарин В.И. *Интерпол. Международная организация уголовной полиции*. СПб: Питер, 2004, 202 с.
25. Гасымов И.Г. *Международная организация уголовной полиции и зарождение практики международного розыска*. Московский журнал международного права, 1999, № 4, с. 221-223.
26. Волеводз А.Г. *Международные правоохранные организации: учебное пособие*. Москва: Проспект, 2011.
27. Иванцов С.В. *Правовые проблемы контроля над организованной преступностью: международный опыт и перспективы развития*. В журнале: Вестник Воронежского института МВД России, 2009, № 3 (осень), с. 10-16.
28. Антропов, А. Г. *Место и роль Национального Центрального Бюро Интерпола в системе правоохранных органов России: Теоретико-правовые аспекты*. Диссертация кандидата юридических наук. Москва, 1996, 167 с. <http://rsl.ru/> (vizitat 01.09.2012).
29. Стронский, Д. Д. *Организационно-правовое становление и развитие Национального центрального бюро Интерпола в Российской Федерации: общетеоретические и историко-правовые аспекты*. Дисс. канд. юрид. наук, Краснодар, 2002, 200 с. <http://rsl.ru/> (vizitat 01.09.2012).
30. Зайцева Е. С. *Деятельность Интерпола по противодействию терроризму как вклад в укрепление международного правопорядка*. Диссертация кандидата юридических наук. Москва, 2008, 196 с. <http://rsl.ru/> (vizitat 01.09.2012).
31. Калужина, М. А. *Современные проблемы криминалистической регистрации в Российской Федерации и возможности её интеграции в систему Интерпола*. Дисс. канд. юрид. наук. Владимир, 2011, 213 с. <http://rsl.ru/> (vizitat 01.09.2012).

32. Смелік В. Б. *Міжнародно-правові засади інституційної системи Інтерполу*. Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, 2006.

A REVIEW OF THE LITERATURE DEDICATED TO CASCO AUTO INSURANCE

Y. KULYNA,
studentă la Universitatea Națională „Academia de Drept din Odesa”

SUMMARY

The article reviews the literature dedicated to transport insurance and Casco auto insurance. The research into stages of development and the review of the literature dedicated to Casco auto insurance should be carried out taking into account the fact that the first car in the world was built only in 1885. Another important moment to remember is the circumstance that this type of auto insurance originated from the oldest type of insurance, i.e. Casco vessel insurance.

REZUMAT

Articolul este o revistă a literaturii privind asigurarea de transport și asigurarea auto Casco. Cercetarea etapelor de dezvoltare și analiza literaturii cu privire la asigurarea Casco a mijloacelor de transport trebuie să fie efectuate ținând cont de faptul că primul automobil din lume a fost construit în 1885. Alt moment important ce trebuie reținut este că acest subtip de asigurare își are originea în cel mai vechi tip de asigurare a navelor maritime Casco.

* * *

В статье проводится анализ литературы посвященной транспортному страхованию и страхованию автотранспортных средств каско. Исследование этапов развития и анализ литературы, посвященной страхованию автотранспортных средств каско, следует проводить с учетом того факта, что первый автомобиль в мире был построен только в 1885 году и того обстоятельства, что данный подвид страхования получил свое развитие из самого старого вида страхования морских и водных судов каско.

For some time national researchers of the civil law were not interested in Casco auto insurance. Though this type of insurance is not a new one and despite its own stages of formation and development in the national legislation and in the modern civil law, people paid little attention to this type of auto insurance.

The literature dedicated to Casco auto insurance was reviewed using two methods: 1) literature about the research on property insurance; 2) literature about the research on auto insurance as such; 3) literature about the research on Casco auto insurance.

Property insurance in the pre-revolutionary literature is contrasted against personal insurance and also involves liability insurance (this type of insurance got

separated only after the law of Ukraine “On insurance” was adopted). However, the research on Casco auto insurance cannot be carried out without the literature that is dedicated to property insurance, as Casco auto insurance is one of its types.

While studying the question of transport insurance, it is worth mentioning that the literature dedicated to this question deals first of all with general issues of marine insurance and other types of insurance. The marine insurance is the oldest and the first type of insurance in history.

The pre-revolutionary literature does not take into account this Casco auto insurance. We can find the explanation in history, i.e. the first car was built by Karl Benz, a German inventor, in 1885 [1].